

между друго както лѣтниятъ дворецъ (Mon Repos) на гръцкия кралъ Георги, така и много други красиви сгради, при това и забѣлжителни укрѣпления до морето и още въ самото море до брѣга. Види се още тукъ отъ далечъ и кичестата планинска връхнина, на която се издигна като вѣнецъ на тая планина прѣлестниятъ дворецъ на тѣй трагически загиналата отпослѣ покрай Женевското езеро австрийска императрица Елисавета, дворецъ кръстенъ отъ нея *Ахилеионъ*, отъ името на извѣстния Омировъ герой Ахилея, и дѣто не веднажъ тя се оттеглявала за отдихъ и за усамотено съзерцание. При всичко че е вече видѣло и всичко е будно и на кракъ както на парахода, така и вѣнъ отъ него по пристанището и по скелята, капитанинътъ, обаче, не позволява никому да излѣзе на сухо, защото нѣмалъ, казваше, да се бави тука, а пъкъ параходитѣ, прибавяше да каже шеговито, нѣмали навикъ да чакатъ любопитни, но непослушни и закѣснѣли пасажери. Наистина той не се бави тукъ ни день, ни нощъ, но той стоя тукъ повече отъ три часа, до като се разтоварятъ носенитѣ стоки и се натоварятъ други за по-нататъкъ. Часа около 7 параходътъ отплува пакъ къмъ сѣверъ, а съ него заедно и ние слѣдъ като отпавихме сърдеченъ поздравъ отъ далечъ къмъ тоя хубавъ и пълень още отъ старо врѣме съ важни исторически спомени островъ, както и къмъ тѣй картинно разположени около него негови другари и съсѣди, другитѣ 6—7 ионически острови.

Всички тѣ, заедно съ Корфу стари свидѣтели на безброй морски странствувания и морски произшествия, сж изпитали различни въ разни врѣмена владѣния: старогръцки, римски, византийски, нормандски, венециански, турски, а, въ началото на изтеклото столѣтие, още и французски, па даже и руски за кжсо врѣме; но най-сетнѣ тѣ